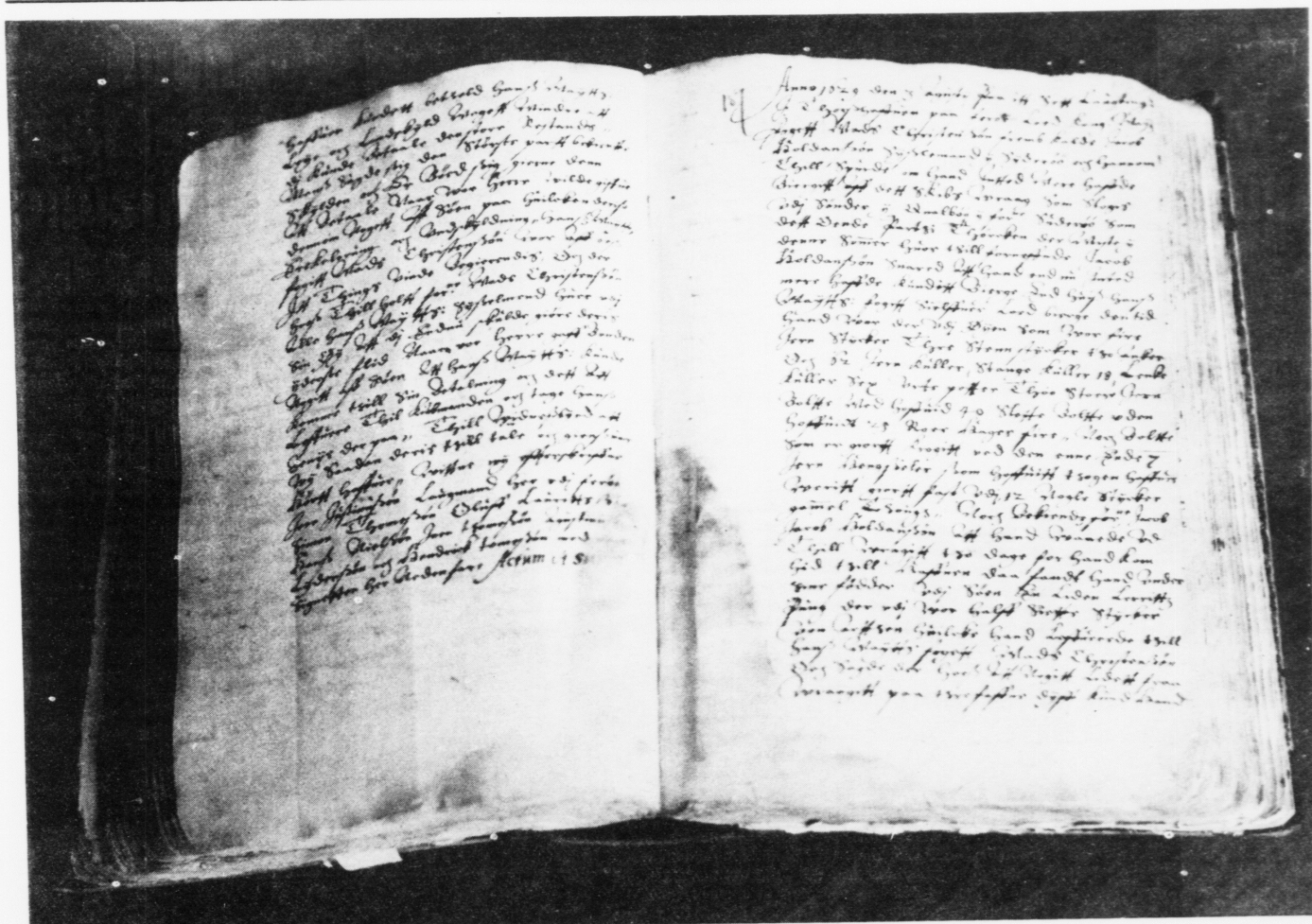

Lögtingsbókurnar eru bestu söguligu keldur við eiga.

saman við Jens Jensen Skiffue, Guds Ords Tien-ern i Sandø og Official paa Ferøe og sýslu-monnunum Michell Joenssønn og Jacop Pedersøn úr Sudri skrivað til Christian tann fjórða stendur millum annað. Brævið er daterað 6. juli 1629:

"...hvorledes nu udi denne Sommer er indkommen her udi Landet udi Qualbø paa Syderø tvende tyrkiste Skibe, som havde inde ved fem Hundrede Mand af allehaande Slags Skielmer og Parti, og haver samme Parti frtaget fattige Folk udi forskrevne Øy Qualbo udi Suderø, som dere ere bosiddendes, hvad de haver haft, hvorover de fattige Folk ikke aleneste haver mist deres Kvæg og Fe, Fiskebaade og andet, men endogsaa ere de fattige Folk der udi Øen frtaget deres Hustruer og Børn, over Tredive Mennesker, hvor over Gud naadeligen sig forbarne."

Dripið og seinkað

Lögtingsbókin nevnir, at turkarnir hava dripið seks fólk, og hana loypt slíkan ótta á Sudringar, at

teir ekki hava fingið arbeit i gerandisdegnum. Og sostatt eru kongsbóndurnir komnir i eftirstöðu við leigugjaldinum til kong.

"Haver de fattige Folk ogsaa maate ligge udi Marken udi den bedste Fisketid, udi hvilken de ellers skulde have søgt deres Nering, hvorover de fattige Folk ikke aleneste er kommen til Agters med Eders Maytts. Leje og Landskyld, men ogsaa ere hensatte udi alsomstørste Hunger og Elendighed."

Hóttu at koma aftur

I brævinum til kong verður greitt frá, at turkarnir hava hótt við at koma aftur komandi ár við ellivu monnum. Ein dani var við trukunum og hann hevur greitt hvalbingum frá hesum.

"og ere befrygtendis, at forne Skielmer med flere af deres Parti ville sig hid til dette fattige Land nestkommendis Aar begive, efter som en Part av dennom noksom haver ladet sig forstaa, at de til kommende Aar v. i hidkomme med Elleve Skibe,, og dersom Vor Herre ikke ny saa

naadeligen havde straffet de slemme Mennesker, at det ene Skib formedelst en heftig Storm drev i Land og sloges i Stykker, da havde de haft udi Agt, at spoleret og afbrent dette ganske, fattige Land, som en dansk Mand, de havde med sig berette."

Biðja um vápn

Føroyingar biðja vápn og um hjálp til at verja landið:

"Vi fattige Folk ville ogsaa gjerne forskaffe os Bøsser og verger og hielpe til at forsvare Landet, det

bedste os muligt er, som vi do dertil pligtige ere. men eftersom disse fattige Folk her udi Landet ere ikke tilvande at omgaas med Bøsser og Verger, ere vi paa det underdaanigeste begierendis, Eders Maytts. vilde forordne og tilsende os En som Almuen udi

landet udi saa Maade kunde undervise."

